

[Arbejdsministeren]

Og så må jeg vende tilbage til hr. Kaj Poulsens betænkning, hvor han hævder som indledning til alle sine mærkværdige påstande – og jeg citerer fra betænkningens første side, nederste afsnit –: »Arbejdsministeren har ved lovforslagets behandling, både første og anden behandling, påstået, at det aldrig har været hensigten, at folk, der har modtaget uddannelses- eller iværksætterydelse, skulle komme på forlængede dagpenge.«

Jeg har gjort mig den ulejlighed, fordi det er en ret barsk påstand, at læse førstebehandlingen. Det udsagn findes ikke. Men prøv at læse, hr. Kaj Poulsen, i spalte 5610, hvad det er, jeg siger nederst i spalten! Jeg siger: »Nej, det, vi gør, gør vi for de personer, som i stedet for et arbejdstilbud har valgt uddannelsesyndelse eller iværksætterydelse i tillid til, at når de fulgte vores intentioner om, at hvis man uddannede sig eller startede virksomhed, måtte man ikke blive stillet dårligere, end hvis man valgte et arbejdstilbud. Det er her, vi har opdaget, at der er et hul, nemlig i forhold til de personer, som måtte holde op med en uddannelse eller med deres virksomhed.«

Det er blevet dokumenteret i fremsættelsestalen, det er blevet dokumenteret ved førstebehandlingen, det er blevet gentaget i svaret på spørgsmålene, det er blevet dokumenteret ved anden behandling, og det bliver gentaget nu her ved tredje behandling.

Vil hr. Kaj Poulsen dog ikke forstå, at han indskibede sig i en blindgyde i argumentationen ved førstebehandlingen; den skulle han have forladt for længst.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at vi er ved forhandlingen om et ændringsforslag ved tredje behandling af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu sker der så det, at vi opdager, at ministeren ikke engang har forstået, hvad det ændringsforslag betyder, som vi har hentet ministerens udtalelser til, og som ligger som bilag i udvalget, et bilag, som ministeren selv har skrevet.

Ændringsforslaget går ud på, at overgangspersoner får samme behandling som de mennesker, der har været så heldige at få en

uddannelsesyndelse, således som ministeren foreslår. Det har intet som helst at gøre med, som ministeren påstår, at hvis dette forslag bliver vedtaget, kan folk køre på dagpenge på livstid. Vi giver de mennesker, der er overgangspersoner, den samme behandling, hvad enten der har været uddannelsesyndelse eller ikke på baggrund af, at 34 pct. er blevet afvist, når de har søgt en uddannelse. Anderledes er det ikke.

Så bliver ministeren ved med snakken om, hvilke uddannelser der er til rådighed. Nu er både undervisningsministeren og arbejdsministeren talekvilbrister, så det næsten er en lyst. Det, der er problemet i disse sager, er, at hver gang ministeren skærer 2 pct., kalder ministeren det ikke en beskæring, men en produktivitetsudvidelse, og det er selvfølgelig en måde, ministeren kan gøre det på. Men det har allerede i indeværende år betydet, som også SiD og skolerne har dokumenteret, en nedgang i aktiviteten, og ventelisterne, som i forvejen er på to år, vil blive forlængede.

Jeg skal tage fat på dokumentationen af, hvor urigtige ting ministeren har påstået ved første og anden behandling, i næste omgang. Det, vi behandler her, er et ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg synes virkelig, at regeringspartierne er gået ind i en form for moraliserende fase. I går hørte vi det i forbindelse med SU, og i dag svinger arbejdsministeren sig op til en umådelig moralsk forargelse over hr. Kaj Poulsen.

Det, det handler om, er, at der er personer, som i deres jobtilbud ikke har fået timer nok. Ministeren siger, at det er da ikke rimeligt, at de mennesker, som ikke fuldfører et arbejdstilbud, skal have dagpenge på fuld sats resten af livet. Dermed har ministeren allerede indiceret, at det er de menneskers egen skyld, at de ikke har fået timer nok i deres arbejdstilbud, at de har været dumme eller dovne eller syge, eller hvad det nu ellers kan skyldes. Det er de mennesker, som ministeren kalder for de velbjærgede mennesker.

Men faktum er, at et arbejdstilbud inden for det offentlige er så kort – det er kun på 7 måneder – at hvis der er skæve helligdage, hvis børn er syge og man har fri for egen